

Мандри новорічні

Діючі особи:

Дід Мороз

Снігуронька

Капітошка

Черепашки Ніндзя (Донателло, Рафаель, Леонардо, Мікеланджело)

Чіп і Дейл

Заєць і Вовк

Підлість, Хвалько, Лінь, Негода, Північний вітер, Буревій

(На сцені декорації казкового засніженого лісу. Виходить Снігуронька).

Снігуронька: Доброго дня, мої маленькі друзі! Чи впізнали ви мене?

(Діти відповідають: Так!)

Снігуронька: Вірно, я – Снігуронька, онука-помічниця Дідуса Мороза. Пройшов рік, і ми знову разом з вами готуємось до найбажанішого свята дітей усього світу – свята Нового року. Сьогодні ми помандруємо з вами до казкової країни, щоб передати запрошення на свято улюбленим добрим казковим героям. Ви хочете помандрувати зі мною у казку?

(Діти відповідають: -- Так!).

Снігуронька: Вирушаймо! Я вже чую знайому мелодію. Казка вже близько. А ви, діти, впізнали цю пісеньку?

(Діти: Це пісенька Капітошки!. Виходить Капітошка і співає разом з дітьми свою пісеньку).

Капітошка: Привіт, Снігуронько! Доброго дня, діти! Я прилетів до вас, щоб провести у казкову країну.

Снігуронько: Не гаймо часу! Мерщій у дорогу!

(Звучить музика. Снігуронька зникає за ялинкою. На сцені з'являються Лінь, Хвалько та Підлість).

Підлість: Ти диви, яка принцеса, вона помандрує до казки, щоб роздати добрим героям запрошення на свято.

Лінь: Слухай, Хвалько, а поганим та злим героям не буде запрошень на свято?

Хвалько: Ні, нам запрошень не буде.

Лінь: А-а-а... Значить нам не потрібно ні тепла, ні ласки, ні тобі подарунок-ка, ні цукерочки, ні святкової ялиночки... (Лінь плаче).

Підлість: Не плач, Лінь, ми дістанемо запрошення на свято – вкрадемо у когось із казкових героїв. Ви тільки уявіть собі, яке ж новорічне свято без Підлості? А коли я буду на цьому святі, то воно обов'язково запам'ятається усім! (Лінь перестає плакати і закриває очі). Лінь, ти заснула?

Лінь: Ні, я не сплю, мені лінь очі відкрити.

Хвалько: Снігуронька та Капітошка попрямували до Черепашок Ніндзя.

Підлість: А ми обженемо їх – підемо короткою дорогою. Хвалько, ти готовий в дорогу?

Хвалько: Звичайно, я завжди готовий! Я самий готовий! Хіба є ще хтось у нашій казковій країні, щоб був такий готовий як я?!

Підлість: Перестань вихвалитись. Прибережи свої вміння на корисну для нас справу. В дорогу! Лінь, вперед, а то на свято не потрапимо!

Лінь: Подарунки я люблю! (Всі йдуть за ялинку).

(На сцені з'являються Черепашки Ніндзя. Танок черепашок).

Рафаель: Майкі, ти не бачив мого меча? Я його десь тут учора залишав?

Донателло: Так, він, як завжди, у шафі для зброї. Свої речі варто завжди класти на місце, а не чекати, що хтось за тебе прибере.

Леонардо: Майкі, а ти приготував урочисте привітання до свята Нового року?

Мікеланджело: І чому знову Майкі?

Леонардо: А хто з'їв титульну сторінку підручника з красномовства?

Мікеланджело: Ви ж самі казали: «Гризти науку – в житті знадобиться». Ото я й почав гризти.

Леонардо: То це просто ж такий крилатий вислів «Гризти граніт науки», який означає, що необхідно вчитися, а не їсти книги.

Донателло: Тому тобі й доручаємо написати привітання, як найбільшому «гризуну науки». Ха-ха-ха. (Всі черепашки сміються та виходять).

(На сцені з'являються Лінь, Підлість, Хвалько).

Лінь: І хто придумав йти короткою дорогою, я такими чагарниками ніколи не ходила.

Підлість: Хі-хі-хі... Лінь, тобі корисно рухатись.

Лінь: Мені корисно спати та відпочивати...

Хвалько: Тихо, здається, прийшли. Це я вас сюди привів, я, чуєте, я.

Підлість: Досить. Ми біля будинку цих нікчемних черепах. Лінь.

Лінь: Я.

Підлість: Берись мерщій до роботи.

Лінь: От роботи якраз я і не люблю, але що вдієш... На свято потрапити дуже хочеться. Напущу я на черепах лінивого туману. (Дістає маленький слоїк з лінивим туманом та напускає. Лінь, Підлість та Хвалько ховаються. На сцену виходять черепашки.)

Донателло: Майкі, ти впорався із новорічним привітанням?

Мікеланджело: Ні, щось так на сон потягнуло...

Донателло: Як, ні!!! Що ти собі думаєш? Ой, щось і мені так спати захотілось... (Лягає на підлогу).

Рафаель: Друзі, а що це ви вдень спати поля-га-ли...? І мені місце залиште... (Лягає поряд друзів).

Підлість: Вийшло, вийшло...

Хвалько: Ховайтесь, Снігуронька та Капітошка йдуть.

Підлість: Зараз вони побачать, що черепахи відпочивають, а Снігуронька дівчинка чемна, не буде будити, а лише залишить запрошення на свято. А ми ці запрошення заберемо, переодягнемось у черепашок і підемо за своїми подарунками!

Лінь: Ховайтесь! (Ховаються. Заходить Снігуронька та Капітошка).

Снігуронька: Мої любі черепашки! Доброго дня!

Капітошка: А чого це вони вдень сплять?

Снігуронька: Певно, вони цілісіньку ніч рятували казки від темних сил от і стомились та відпочивають. Давай, Капітошко, залишимо їм запрошення, а самі підемо далі.

Капітошка: Щось тут не так. Не пам'ятаю я, щоб наші черепашки вдень відпочивали. Друзі, вставайте! Снігуронька прийшла! На свято запрошення принесла!

Донателло: Спати хочеться.

Леонардо: Руку важко підняти.

Мікеланджело: Очі не відкрию.

Капітошка: Вставайте!

Рафаель: Ліньки...

Капітошка: Діти, ви допоможете мені розбудити черепашок?

(Діти відповідають: Так!).

Капітошка: А що допомагає нам прокинутись вранці?

(Діти відповідають: Ранкова гімнастика!)

Капітошка: Тоді ми з вами зробимо казкову ранкову гімнастику.

(Діти стають на казкову гімнастику. Капітошка та Снігуронька проводять під музику веселу казкову ранкову гімнастику. Черепашки поступово прокидаються і роблять зарядку з дітьми).

Рафаель: Що з нами було?

Капітошка: Хтось дуже не хоче, щоб ви потрапили на свято. Але цього разу їм це не вдалося.

Мікеланджело: Дякуємо, друзі!

Донателло: Якби не ви, то ми б увесь Новий рік проспали!

Капітошка: Для цього й потрібні друзі, щоб допомагати у складну хвилину.

Снігуронька: Поспішаймо в дорогу, бо я турбуюсь про інших казкових героїв, чи не трапилось із ними якої пригоди...

Капітошка: В дорогу, друзі! (Всі під музику йдуть. На сцену виходять Підлість, Лінь та Хвалько).

Підлість: (перекривлюючи Снігуроньку) Вона турбується про інших казкових героїв. І правильно робиш, що турбуєшся. Ви нас ще визнаєте! Чого ви сидите? Нам Снігуроньку з її компанією обігнати потрібно. Бігом! (Встають і починають біг на місці).

Хвалько: А куди це ми біжимо?

Підлість: До Чіпа та Дейла – цих бридких гризунів-рятівників.

Лінь: Я в житті стільки не бігала. (Підлість, Хвалько та Лінь оббігають навколо ялинки або навколо сцени).

Хвалько: Прийшли. Ховайтесь!

Підлість: Хвалько, твій час прийшов. Покажи, на що ти здатен.

Хвалько: Зараз я вам покажу, на що здатен! Тільки кепку-невидимку одягну... (Одягає кепку-невидимку).

Лінь: О! Зник! Хвалько, де ти? (Вдають, що не бачать Хвалька).

Хвалько: Я тут.

Лінь: Та де?

Хвалько: Працює кепка-невидимка!

(Лінь та Підлість ховаються. На сцену виходить Чіп та Дейл. Вони не помічають Хвалька в кепці-невидимці).

Дейл: Чіпе, а що ти підготував до новорічного свята?

Чіп: Я підготував новорічний костюм та маску.

(До Дейла підходить невидимий Хвалько та щось шепоче на вухо).

Дейл: А мій костюм кращий за твій і маска у мене яскравіша.

(Невидимий Хвалько підходить до Чіпа і шепоче щось на вухо).

Чіп: Це мій костюм найкращий. Ось тільки поглянь, які блискітки...

Дейл: У тебе блискітки? То у мене блискітки виграють у сонячних променях. А маска – найкраща у цілому казковому лісі.

Чіп: То це в тебе маска? Не сміши мене. (Підходить до Дейла і відриває блискітку). І це ти називаєш блискіткою?

Дейл: Не чіпай мого костюма! (Намагається відштовхнути Чіпа. На сцені з'являється Снігуронька та Капітошка).

Снігуронька: Доброго дня! Що у вас трапилося? Ви ж найкращі друзі, а сваритесь?

Чіп: Він каже, що його костюм кращий.

Капітошка: Ось, бачиш, Снігуронько, не даремно ми поспішали. І тут хтось встиг накапостити.

Снігуронька: Чіпе, Дейле, у вас в обох чудові новорічні костюми та маски. І обидва вони найкращі, адже зроблені власними руками. Та хіба вам костюми дорожчі за дружбу?

Дейл: Звісно, ні.

Чіп: Ні. Ми просто не подумали. Ніби хтось на вухо таку бридоту нашіптував.

Капітошка: А я думаю, що ви не винні, винен той, хто нашіптував. Ви нікого підозрілого не бачили?

Дейл: Ні, нічого і нікого.

Снігуронька: В дорогу, друзі. Не дамо темним силам зіпсувати нам свято! (Всі йдуть зі сцени окрім невидимого Хвалька. На сцену виходять Лінь та Підлість. Хвалько знімає кепку-невидимку).

Хвалько: Клята Снігуронька все зіпсувала.

Підлість: Нічого, ми так просто не здамося. Мерщій наздоганяти!

Бігом!(Оббігають неспішно навколо ялинки та виходять з іншого боку сцени).

Підлість: Вчіться, як потрібно підлості робити. Ховайтесь...

(Підлість дістає фотоапарат, одягає чорні окуляри. Виходить Заєць)

Заєць: Сірий, це ти? Ой, хто ви?

Підлість: Доброго дня, я кореспондент газети «Смішні тварини». Чи тут живе самий косий заєць у всьому казковому лісі?

Заєць: Що? Хто це вам наговорив такого?

Підлість: До редакції нашої газети зателефонував якийсь Вова С. і розповів про вас.

Заєць: Вова Сірий.

Підлість: Так, як я вже сказала, звернувся Вова С. і повідомив, цитую:

«Приїжджайте за адресою: Казковий ліс, Грибна галявина, 17, запитати Зая П.».

Заєць: Це моя адреса, а звати Заєць Пухнастик.

Підлість: Так, от. Оцей Зая П. – найкосіший заєць нашого казкового лісу. А ще в цього зайця шубка не справжня, а дешева підробка. Як ви можете це прокоментувати?

Заєць: Це я – найкосіший?! І шубка у мене не справжня? А ще другом називався... І з цією твариною я збирався на новорічне свято?

Підлість: (до Хвалька та Ліні) А тепер – дивіться. Зараз Заєць та Вовк посваряться і не підуть на свято, а ми заберемо запрошення і матимемо подарунки.

Заєць: Ну, постривай, сірий! Зараз я тобі віддячу! (З'їдає цукерку, а в фантик замотує камінчик. Заходить Вовк).

Вовк: Привіт, зайче!

Заєць: Привіт, привіт. Сірий, цукерку хочеш?

Вовк: Не відмовлюсь. Дякую.

(Вовк намагається розкусити цукерку).

Вовк: Мої зуби!

Заєць: Ха-ха-ха!

Вовк: Чого це ти регочеш? Хіба так можна з друзями? Це – підлість!

(Підлість за ялинкою радіє).

Заєць: Це я в тебе хотів запитати, як ти міг сказати кореспонденту газети «Смішні звірі», що я самий косий заєць у всьому казковому лісі?

Вовк: Якому кореспонденту?

Заєць: Не виправдовуйся вже зараз. І що шубка у мене не справжня, хто сказав?

Снігуронька: Вітаю, звірята! У вас щось трапилось?

Заєць: Це все він! Він все розказав кореспонденту...

Вовк: Та що я?! Я нічого нікому не казав!

Снігуронька: Якому кореспонденту?

Заєць: Тут щойно був кореспондент газети «Смішні звірі»...

Капітошка: А хто це там ховається за ялинкою?

(Із-за ялинки виходить Підлість, Лінь та Хвалько).

Підлість: Ніхто не ховається. Просто гуляємо, дихаємо свіжим повітрям. У нас вільна казкова країна.

Котигорошко: Я впізнав їх! Це Лінь, Хвалько і Підлість! Це вони намагаються нам зіпсувати свято!

Підлість: Чого ж тільки намагаються. Ми його вам зіпсуємо! Подруго-негодо, допоможи нам! (З'являється Негода).

Негода: Хто кликав мене!

Підлість: Ой, Негодонько, допоможи збити з дороги Снігуроньку та казкових героїв, щоб вони на свято не потрапили!

Негода: Це моя улюблена справа подорожніх із шляху збивати, манівцями водити, степом розкидати!

Північний вітер-брате!

Темінь поможи заслати,

Щоб звести з дороги і старого, і малого!

Буреломе милий!

Для тебе є діло.

Перетни стежини,

Щоб не дісталися хатини,
Щоб блукали в лісі,
І не було місця втісі!
Дощі холодні!
Розмийте дороги
До Діда Мороза старого!

Снігуронька: Буря починається! Тримайтеся, друзі!

(На сцені з'являється Північний вітер, Дощ та Буревій. Вони намагаються забрати казкових героїв. Вимикається світло).

Заєць: Мене вітром зносить!

Вовк: Не бійся, Зайче, я тримаю тебе!

Чіп і Дейл: Рятуйте нас!

Капітошка: Діти! Ви хочете, щоб свято Нового року відбулося?

(Діти відповідають: Так!)

Капітошка: Допоможіть нашим казковим героям. Візьміться за руки, щоб негода не роз'єднала їх. А я полечу до Діда Мороза, щоб він заморозив вітри-буревії та дощі проливнії.

(Хоровод. Світло вмикається. Північний вітер, Дощ та Буревій зникають).

Снігуронька: Діти! Дивіться, сніг іде!

Капітошка: (переодягнений у білий костюм) Це я – Капітошка, але взимку я перетворююся на чудову сніжинку. Дід Мороз заморозив дощі та вітри, а діти допомогли нашим казковим героям. Тому наше свято Нового року обов'язково відбудеться! Діти! Зустрічайте Дідуся Мороза!

(Виходить Дід Мороз)

Дід Мороз: Доброго дня, любі діти! Я вдячний, що ви допомогли Снігуронці та казковим героям дійти до мене на свято. Будьте завжди такими сміливими, чесними, добрими, відважними, хоробрими та людяними! Зростаєте у щасті та любові! Радуйте своїх батьків гарними знаннями та творчими здобутками. А чи підготували ви мені пісні, вірші та казки? Хто порадує Дідуся Мороза?

(Діти показують інсценівки, розповідають вірші та співають пісень Дідусеві Морозу).

Дід Мороз: Я бажаю всім удачі,

Щастя, затишку, тепла,

Щоб навчатися вдавалось

Й торба знань у всіх була.

Все, що зробите – до діла.

Всі проблеми – тільки шанс.

В Новий рік крокуйте сміло!

Ми ще прийдемо до вас!

Всі: З Новим роком! З Різдвом Христовим!